

Bryssel den 24 maj 2017
(OR. en)

9691/17

Interinstitutionellt ärende:
2016/0151 (COD)

AUDIO 78
DIGIT 150
CONSOM 237
TELECOM 146
CODEC 922

LÄGESRAPPORT

från:	Rådets generalsekretariat
av den:	24 maj 2017
till:	Delegationerna
Föreg. dok. nr:	8939/17 AUDIO 61 DIGIT 123 CONSOM 182 TELECOM 108 CODEC 745
Komm. dok. nr:	9479/16 AUDIO 68 DIGIT 55 CONSOM 121 IA 28 TELECOM 98 CODEC 74
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2010/13/EU om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster , mot bakgrund av ändrade marknadsförhållanden (första behandlingen) – <i>Allmän riktlinje</i>

För delegationerna bifogas texten för vilken rådet nådde en allmän riktlinje vid sitt 3541:a möte den 23 maj 2017.¹

Texten läggs fram i konsoliderad form för att underlätta läsningen. Normal stil återger den text i direktivet om audiovisuella medietjänster 2010/13/EU som inte var föremål för kommissionens ändringsförslag. Texten i kommissionens förslag i den form som rådet godkänt återges med **fetstil**.

¹ Delegationerna från CZ, DK, FI, IE, LU, NL, SE och UK förklarade att de inte stödde texten och HU-delegationen lade ned sin röst.

Förslag till

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV
OM ÄNDRING AV DIREKTIV 2010/13/EU**

**om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra
författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster, mot bakgrund av ändrade
marknadsförhållanden**

[...]²

² Skälen kommer att behandlas i ett senare skede.

KAPITEL I

DEFINITIONER

Artikel 1

1. I detta direktiv gäller följande definitioner³:

a) *audiovisuell medietjänst*.⁴

³ ***Ett nytt skäl som ska läggas till: "I enlighet med domstolens befintliga rättspraxis får den frihet att tillhandahålla tjänster som garanteras i fördragen begränsas av tvingande skäl av allmänt intresse, såsom behovet att uppnå en hög konsumentskyddsnivå, förutsatt att sådana begränsningar är motiverade, proportionerliga och nödvändiga. Därför får en medlemsstat vidta vissa åtgärder för att säkerställa respekten för de nationella konsumentskyddsregler som inte omfattas av det samordnade området för detta direktiv. Åtgärder som en medlemsstat vidtar för att förstärka sitt nationella regelverk för konsumentskydd, inbegripet när det gäller spelreklam, behöver vara motiverade, proportionerliga i förhållande till det eftersträlvade målet och nödvändiga enligt vad som krävs enligt EU:s rättspraxis. Under alla omständigheter får en mottagande medlemsstat inte vidta några åtgärder som kan förhindra återutsändning inom dess territorium av tv-sändningar som kommer från en annan medlemsstat."***

⁴ ***Skäl 3 ska ändras enligt följande: "Direktiv 2010/13/EU bör förbli tillämpligt endast på de tjänster vars huvudsakliga syfte är att tillhandahålla program i syfte att informera, underhålla eller utbilda. Kravet på huvudsakligt syfte bör också anses uppfyllt om tjänsten har audiovisuellt innehåll och en audiovisuell form som kan särskiljas från tjänsteleverantörens huvudsakliga verksamhet, t.ex. fristående delar av nättidningar som innehåller audiovisuella program eller användarproducerade videor, om dessa delar kan anses möjliga att särskilja från den huvudsakliga verksamheten. En tjänst bör betraktas som endast ett komplement som inte går att särskilja från den huvudsakliga verksamheten baserat på kopplingarna mellan det audiovisuella erbjudandet och den huvudsakliga verksamheten, **såsom tillhandahållande av nyheter i skriftlig form**. Kanaler eller andra audiovisuella tjänster under en leverantörs redaktionella ansvar kan i sig utgöra audiovisuella medietjänster, även om de erbjuds inom ramen för en videodelningsplattform som kännetecknas av avsaknaden av redaktionellt ansvar. I sådana fall åligger det de leverantörer som har det redaktionella ansvaret att följa bestämmelserna i detta direktiv."***

- i) en tjänst enligt definitionen i artiklarna 56 och 57 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, där tjänsten eller en särskiljbar del av tjänsten har som huvudsakligt syfte att under redaktionellt ansvar av en leverantör av medietjänster i informations-, underhållnings- eller utbildningssyfte tillhandahålla allmänheten program via elektroniska kommunikationsnät i den mening som avses i artikel 2 a i direktiv 2002/21/EG. Sådana audiovisuella medietjänster utgörs av antingen tv-sändningar enligt definitionen i led e i denna punkt eller audiovisuella medietjänster på begäran enligt definitionen i led g i denna punkt,
 - ii) ett audiovisuellt kommersiellt meddelande.
- aa) *videodelningsplattformstjänst*: en tjänst enligt definitionen i artiklarna 56 och 57 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som uppfyller följande krav:
- i) Tjänsten utgörs av lagring⁵ av program eller användarproducerade videor, för vilka videodelningsplattformens leverantör saknar redaktionellt ansvar.
 - ii) Det är leverantören av videodelningsplattformen som bestämmer hur de lagrade programmen eller användarproducerade videorna ska organiseras, inbegripet genom automatiserade metoder eller algoritmer, i synnerhet genom att visa innehållet, genom taggning och genom sekvensering.

⁵ *Ett nytt skäl som ska läggas till: "Bestämmelser som är tillämpliga på videodelningsplattformar är utformade för att gälla endast lagrat innehåll. Detta direktiv ska därför inte påverka medlemsstaternas förmåga att införa skyldigheter för leverantörer av direktströmningstjänster i enlighet med unionslagstiftningen."*

- iii) Det huvudsakliga syftet för tjänsten, en särskiljbar del av tjänsten eller en väsentlig funktion i tjänsten är att tillhandahålla program eller användarproducerade videor till allmänheten i informations-, underhållnings- eller utbildningssyfte.⁶

⁶ *Ett nytt skäl 3a som ska läggas till:* Genom videodelningsplattformstjänster tillhandahålls audiovisuellt innehåll som i allt högre grad tillgås av allmänheten, i synnerhet ungdomar. Detta gäller även sociala medietjänster, som har blivit en viktig kanal för att dela information, underhålla och utbilda, bland annat genom att ge tillgång till program och användarproducerade videor. Dessa sociala medietjänster måste omfattas eftersom de konkurrerar om samma publik och inkomster som de audiovisuella medietjänsterna. Dessutom har de ett betydande genomslag genom att de ger användarna möjlighet att skapa och påverka åsikter hos andra användare. Därför, för att skydda minderåriga från skadligt innehåll och alla medborgare från uppmaning till hat, våld och terrorism, är det rimligt att kräva att dessa tjänster ska omfattas av detta direktiv. När det gäller sociala medietjänster bör dessa tjänster omfattas av direktivet, om och i den utsträckning de uppfyller de krav som definierar en videodelningsplattformstjänst."

Ett nytt skäl 3b som ska läggas till: "Även om syftet med detta direktiv inte är att reglera sociala medietjänster i sig, bör sociala medietjänster omfattas av direktivet om tillhandahållandet av program och användarproducerade videor utgör en väsentlig funktion i tjänsten. Tillhandahållandet av program och användarproducerade videor kan anses utgöra en väsentlig funktion i den sociala medietjänsten om det audiovisuella innehållet inte endast är underordnad eller utgör en mindre del av verksamheten i den sociala medietjänsten. I syfte att säkerställa tydlighet, effektivitet och konsekvent genomförande bör kommissionen, när så krävs, utfärda riktlinjer för den praktiska tillämpningen av vissa aspekter av definitionen av en "videodelningsplattformstjänst", särskilt med avseende på kriteriet väsentlig funktion. Dessa riktlinjer bör antas efter samråd med kontaktkommittén. I dessa riktlinjer bör bland annat hänsyn tas till den samlade mängden funktioner som erbjuds genom tjänsten eller tjänstemottagarnas genomsnittliga användning, samt huruvida tjänsten har infört modeller för intäktsdelning avseende distribution och placering av audiovisuella kommersiella meddelanden i och omkring program och användarproducerade videor. De bör utarbetas med vederbörlig hänsyn till de mål av allmänt intresse som anges i artikel 28a.1 och rätten till yttrandefrihet."

Ett nytt skäl 3c som ska läggas till: "Om en särskiljbar del av tjänsten utgör en videodelningsplattformstjänst i den mening som avses i detta direktiv ska endast den delen omfattas av de bestämmelser som är tillämpliga på videodelningsplattformar i direktivet, och endast med avseende på program och användarproducerade videor. Videoklipp som är inbäddade i redaktionellt material i digitala versioner av tidningar och magasin och rörliga bilder såsom filer i grafiska format (gif-filer) bör inte omfattas av detta direktiv. Definitionen av videodelningsplattformstjänst bör inte omfatta icke-ekonomisk verksamhet, såsom audiovisuellt innehåll på privata webbplatser och hos icke-kommersiella intressegrupper."

- iv) **Tjänsten tillhandahålls via elektroniska kommunikationsnät i den mening som avses i artikel 2 a i direktiv 2002/21/EG.**
- b) ***program*: en uppsättning rörliga bilder med eller utan ljud som, oavsett längd, utgör ett enskilt inslag i en programtablå eller en katalog som har sammanställts av en leverantör av medietjänster, t.ex. långfilmer, videoklipp, sportevenemang, komediserier, dokumentärer, barnprogram och dramaproduktioner.**
- ba) ***användarproducerad video*: en uppsättning rörliga bilder med eller utan ljud som, oavsett längd, utgör ett enskilt inslag som skapats av en användare och laddats upp på en videodelningsplattform av samma eller någon annan användare.**
- c) ***redaktionellt ansvar*: faktisk kontroll av såväl valet av program som hur de ska struktureras, antingen i en kronologisk programtablå, när det gäller tv-sändningar, eller i en katalog, när det gäller audiovisuella medietjänster på begäran. Det redaktionella ansvaret medför inte nödvändigtvis något rättsligt ansvar enligt nationell lagstiftning för innehållet eller tillhandahållna tjänster.**
- d) ***leverantör av medietjänster*: den fysiska eller juridiska person som har det redaktionella ansvaret för valet av audiovisuellt innehåll för den audiovisuella medietjänsten och som avgör hur det ska struktureras.**
- da) ***leverantör av videodelningsplattform*: fysisk eller juridisk person som tillhandahåller en videodelningsplattformstjänst.**
- e) ***tv-sändning (dvs. en linjär audiovisuell medietjänst)*: en audiovisuell medietjänst som tillhandahålls av en leverantör av medietjänster för samtidigt tv-tittande enligt en programtablå.**
- f) ***programföretag*: en leverantör av medietjänster som tillhandahåller tv-sändningar.**

- g) *audiovisuell medietjänst på begäran (dvs. en icke-linjär audiovisuell medietjänst)*: en audiovisuell medietjänst som tillhandahålls av en leverantör av medietjänster för att ge möjlighet att se program vid en tidpunkt som användaren väljer och på dennes egen begäran utifrån en katalog med program som valts ut av leverantören av medietjänster.
- h) *audiovisuellt kommersiellt meddelande*: bilder med eller utan ljud som är utformade för att direkt eller indirekt marknadsföra varor eller tjänster tillhandahållna av en fysisk eller juridisk person som bedriver ekonomisk verksamhet eller främja dennes anseende. Sådana bilder åtföljer eller ingår i ett program mot betalning eller liknande ersättning eller i form av egenreklam. Till de olika formerna av audiovisuella kommersiella meddelanden hör bland annat tv-reklam, sponsring, teleshopping och produktplacering.
- i) *tv-reklam*: varje form av sänt meddelande antingen mot betalning eller mot liknande ersättning eller sändning för egenreklam, som utförs av ett offentligt eller privat företag eller en fysisk person i samband med handel, affärsverksamhet, hantverk eller yrke i avsikt att främja tillhandahållande mot betalning av varor eller tjänster, inklusive fast egendom, rättigheter och förpliktelser.
- j) *dolda audiovisuella kommersiella meddelanden*: återgivning i ord eller bild av varor, tjänster, namn, varumärke eller verksamheter som utövas av en varu- eller tjänsteproducent i program, då sådan återgivning av leverantören av medietjänster är avsedd att tjäna som reklam, och då allmänheten kan vilseledas i fråga om dess art. Sådan återgivning bör betraktas som avsiktlig särskilt om den görs mot betalning eller liknande ersättning.
- k) *sponsring*: varje bidrag som ges för finansiering av audiovisuella medietjänster eller program av offentliga eller privata företag eller fysiska personer som inte är engagerade i tillhandahållande av audiovisuella medietjänster eller i produktion av audiovisuella verk, i syfte att främja deras namn, varumärke, anseende, verksamhet eller produkter.

- l) *teleshopping*: direkta erbjudanden som sänds till allmänheten i syfte att mot betalning tillhandahålla varor eller tjänster, inklusive fast egendom, eller rättigheter och förpliktelser.
 - m) *produktplacering*: varje form av audiovisuellt kommersiellt meddelande som innebär att en vara, tjänst eller varumärket för varan eller tjänsten förekommer genom att det ingår eller omnämns i ett program, mot betalning eller liknande ersättning.
 - n) *européiska produktioner*:
 - i) produktioner som härrör från medlemsstaterna,
 - ii) produktioner som härrör från europeiska tredjeländer som är anslutna till Europarådets konvention om gränsöverskridande television och som uppfyller villkoren i punkt 3,
 - iii) samproduktioner inom ramen för avtal inom den audiovisuella sektorn som har ingåtts mellan Europeiska unionen och tredjeländer och som uppfyller de villkor som fastställs i vart och ett av dessa avtal.
2. Tillämpningen av bestämmelserna i punkt 1 n ii och iii ska vara beroende av att produktioner som härrör från medlemsstaterna inte är föremål för diskriminerande åtgärder i de berörda tredjeländerna.
3. Med produktioner som anges i punkt 1 n i och ii avses sådana produktioner som huvudsakligen är gjorda tillsammans med författare och personal som är bosatta i en eller flera av de stater som anges i dessa bestämmelser, under förutsättning att produktionerna uppfyller något av följande tre villkor:
- i) De har gjorts av en eller flera producenter som är etablerade i en eller flera av dessa stater.
 - ii) Framställningen av produktionerna har övervakats och styrts av en eller flera producenter som är etablerade i en eller flera av dessa stater.
 - iii) Bidrag från samproducenter i dessa stater utgör en övervägande del av den totala samproduktionskostnaden och samproduktionen styrs inte av en eller flera producenter som är etablerade utanför dessa stater.

4. De produktioner som inte är europeiska produktioner enligt punkt 1 n men som har framställts inom ramen för bilaterala avtal om samproduktion, som har ingåtts mellan medlemsstaterna och tredjeländer, ska anses utgöra europeiska produktioner om samproducenterna från unionen bidrar med huvuddelen av de totala produktionskostnaderna och produktionen inte kontrolleras av en eller flera producenter som är etablerade utanför medlemsstaterna.

KAPITEL II

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER FÖR AUDIOVISUELLA MEDIETJÄNSTER

Artikel 2

1. Varje medlemsstat ska säkerställa att alla audiovisuella medietjänster som sänds av leverantörer av medietjänster under dess jurisdiktion överensstämmer med reglerna i det rättssystem som är tillämpligt på audiovisuella medietjänster avsedda för allmänheten i den medlemsstaten.
2. I detta direktiv avses med leverantörer av medietjänster under en medlemsstats jurisdiktion något av följande:
 - a) De som enligt punkt 3 är etablerade i den medlemsstaten.
 - b) De på vilka punkt 4 är tillämplig.

3. I detta direktiv anses en leverantör av medietjänster vara etablerad i en medlemsstat i följande fall:
- a) Leverantören av medietjänster har sitt huvudkontor i medlemsstaten och redaktionella beslut om den audiovisuella medietjänsten fattas **vanligtvis**⁷ i den medlemsstaten.
 - b) **Om en leverantör av medietjänster har sitt huvudkontor i en medlemsstat medan redaktionella beslut om den audiovisuella medietjänsten regelbundet fattas i en annan medlemsstat ska leverantören av medietjänster anses vara etablerad i den medlemsstat där en betydande del av arbetsstyrkan som arbetar med den programrelaterade audiovisuella medietjänstverksamheten är verksam. Om en betydande del av arbetsstyrkan som arbetar med den programrelaterade audiovisuella medietjänstverksamheten är verksam i båda medlemsstaterna, ska leverantören av medietjänster anses vara etablerad i den medlemsstat där denne har sitt huvudkontor. Om en betydande del av arbetsstyrkan som arbetar med den programrelaterade audiovisuella medietjänstverksamheten inte är verksam i någon av de medlemsstaterna, ska leverantören av medietjänster anses vara etablerad i den medlemsstat där den först började sin verksamhet i enlighet med den medlemsstatens lagstiftning, under förutsättning att den upprätthåller en varaktig och verklig anknytning till ekonomin i den medlemsstaten.**
 - c) Om en leverantör av medietjänster har sitt huvudkontor i en medlemsstat medan beslut om den audiovisuella medietjänsten fattas i ett tredjeland, eller vice versa, ska leverantören av medietjänster anses vara etablerad i den berörda medlemsstaten, under förutsättning att en betydande del av arbetsstyrkan som arbetar med den audiovisuella medietjänstverksamheten är verksam i den medlemsstaten.

⁷ **Ett nytt skäl som ska läggas till: "Faktiskt redaktionellt ansvar säkerställs genom regelbundna redaktionella beslut. För att bedöma var de redaktionella besluten regelbundet fattas bör hänsyn tas till hur ofta besluten fattas och vilken koppling de har till den dagliga driften av den audiovisuella medietjänsten."**

4. Leverantörer av medietjänster på vilka bestämmelserna i punkt 3 inte är tillämpliga ska anses höra under en medlemsstats jurisdiktion i följande fall:
- a) De använder sig av en satellitupplänk belägen i den medlemsstaten.
 - b) De använder sig inte av en satellitupplänk belägen i den medlemsstaten men av en satellitkapacitet som hör till den medlemsstaten.
5. Om frågan om en medlemsstats jurisdiktion inte kan avgöras i enlighet med punkterna 3 och 4, är den behöriga medlemsstaten den i vilken leverantören av medietjänster är etablerad enligt artiklarna 49–55 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- 5-a. Medlemsstaterna ska säkerställa att leverantörer av medietjänster informerar de behöriga nationella regleringsmyndigheterna om eventuella förändringar som skulle kunna påverka fastställandet av jurisdiktion i enlighet med punkterna 2, 3 och 4.**
- 5a. Medlemsstaterna ska upprätta och föra en uppdaterad förteckning över leverantörer av audiovisuella medietjänster under deras jurisdiktion och ange på vilka av kriterierna enligt punkterna 2–5 deras jurisdiktion baseras. Medlemsstaterna ska sända denna förteckning, inbegripet eventuella uppdateringar, till kommissionen. Om förteckningarna är oförenliga med varandra ska kommissionen kontakta de berörda medlemsstaterna för att finna en lösning. Kommissionen ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna har tillgång till denna förteckning. Kommissionen ska i möjligaste mån göra informationen allmänt tillgänglig.**

- 5b. Om de berörda medlemsstaterna vid tillämpningen av artiklarna 3 och 4 i detta direktiv inte är eniga om vilken medlemsstat som har jurisdiktionen ska de utan dröjsmål uppmärksamma kommissionen på detta. Kommissionen får begära att den europeiska gruppen av regleringsmyndigheter för audiovisuella medietjänster (Erga) i enlighet med artikel 30a.3 e yttrar sig om ärendet inom 15 arbetsdagar från det att kommissionen lämnat in sin begäran. Kommissionen ska hålla kontaktkommittén vederbörligen informerad.⁸
6. Detta direktiv ska inte omfatta audiovisuella medietjänster som är avsedda uteslutande för mottagning i tredjestater och som inte tas emot med vanlig konsumentutrustning direkt eller indirekt av allmänheten i en eller flera medlemsstater.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna ska säkerställa fri mottagning och ska inte begränsa vidareändning inom sina territorier av audiovisuella medietjänster från andra medlemsstater av skäl som ingår i de områden som samordnas av detta direktiv.

⁸ **Skäl 5 ska ändras enligt följande:** "För fastställandet av jurisdiktionen bör sakförhållandena bedömas utifrån de kriterier som fastställs i direktiv 2010/13/EU. Bedömningen av sådana sakförhållanden kan leda till motstridiga resultat. Vid tillämpningen av samarbetsförfarandena enligt artiklarna 3 och 4 i direktiv 2010/13/EU är det viktigt att kommissionen kan basera sina resultat på tillförlitliga fakta. Den europeiska gruppen av regleringsmyndigheter för audiovisuella medietjänster (European Regulators Group for Audiovisual Media Services, Erga) bör därför ges befogenhet att yttra sig om jurisdiktionsfrågor på kommissionens begäran. **Om kommissionen vid tillämpningen av artiklarna 3 och 4 i direktiv 2010/13/EU beslutar att konsultera Erga bör den informera kontaktkommittén, inbegripet om underrättelser från medlemsstater inom ramen för dessa samarbetsförfaranden och om Ergas yttrande.**

- 2. Medlemsstaterna får tillfälligt göra undantag från punkt 1 om en audiovisuell medietjänst som tillhandahålls av en leverantör av medietjänster under en annan medlemsstats jurisdiktion**
- a) uppenbarligen, allvarligt och grovt överträder artiklarna 6 eller 12.1,**
 - b) är till förfång för eller utgör en allvarlig risk för allmän säkerhet, inklusive skydd av nationell säkerhet och försvar, eller**
 - c) är till förfång för eller utgör en allvarlig risk för folkhälsan.**
- 3. Medlemsstaterna får endast tillämpa punkt 2 om följande villkor är uppfyllda:**
- a) Programföretaget har under den tolv månadersperiod som föregår den underrättelse som avses i led b i detta stycke, enligt den berörda medlemsstaten, överträtt punkt 2 a, b eller c vid minst två tillfällen.**
 - b) Den berörda medlemsstaten har skriftligen underrättat leverantören av medietjänster, den medlemsstat som har jurisdiktion över den leverantören och kommissionen om de angivna överträdelserna och om de åtgärder som medlemsstaten avser att vidta om en sådan angiven överträdelse skulle inträffa igen.**
 - c) Samråd med den medlemsstat som har jurisdiktion över leverantören och kommissionen har inte resulterat i någon uppgörelse i godo inom en månad från den skriftliga underrättelsen enligt led b.**
 - d) Programföretaget har överträtt punkt 2 a, b eller c vid minst ett tillfälle efter den underrättelse som avses i led b i detta stycke.**

- e) Den anmälade medlemsstaten har iakttagit rätten till försvar för den berörda leverantören av medietjänster när det gäller leden b och d och, i synnerhet, gett denna leverantör möjlighet att uttrycka sina synpunkter på de angivna överträdelserna inom en tidsperiod som fastställs i den nationella lagstiftningen och de åtgärder som den anmälade medlemsstaten avser att vidta. Den ska vederbörligen beakta dessa synpunkter samt synpunkterna från den medlemsstat som har jurisdiktion.

Punkt 3 a och d ska endast tillämpas på linjära tjänster.

- 3a. Om en medlemsstat som har jurisdiktion över en leverantör av medietjänster har mottagit en begäran om samråd enligt punkt 3 c ska den ta vederbörlig hänsyn till den begäran och på ett snabbt och uppriktigt sätt samarbeta med den berörda medlemsstaten i syfte att nå en uppgörelse i godo.
4. Kommissionen ska inom tre månader från den fullständiga underrättelsen om de åtgärder som medlemsstaten vidtagit för att tillämpa punkterna 2 och 3 besluta om åtgärderna är förenliga med unionsrätten. Kommissionen får begära ett yttrande från Erga i enlighet med artikel 30a.3 e. Kommissionen ska hålla kontaktkommittén vederbörligen informerad.

Underrättelsen ska anses vara fullständig om den innehåller alla upplysningar som krävs för att bedöma kriterierna i punkt 2 och villkoren i punkt 3 och om kommissionen inom en månad från det att den mottagit underrättelsen inte har begärt ytterligare upplysningar som är strikt nödvändiga för att fatta ett beslut.

Om den berörda medlemsstaten inte tillhandahåller dessa upplysningar inom den tidsfrist som fastställts av kommissionen ska kommissionen avvisa underrättelsen på grund av att den är ofullständig. Som ett resultat av detta ska medlemsstaten snarast möjligt avsluta åtgärderna i fråga utan att detta påverkar medlemsstatens möjligheter att göra en ny underrättelse.

- 4a. Kommissionen ska undersöka om de anmälda åtgärderna är förenliga med unionsrätten. Om kommissionen kommer fram till att dessa åtgärder är oförenliga med unionsrätten ska den uppmana den berörda medlemsstaten att avhålla sig från att vidta de avsedda åtgärderna eller skyndsamt avbryta dessa åtgärder.
5. Punkterna 3 och 4 ska inte påverka tillämpningen av förfaranden, åtgärder eller sanktioner mot överträdelserna i fråga i den medlemsstat som har jurisdiktion över den berörda leverantören av medietjänster.
6. Utan att det påverkar punkt 3 e får medlemsstaterna i brådskande fall avvika från de villkor som anges i punkt 3 b–d.

I brådskande fall som utgör en uppenbar risk för allmän säkerhet, och utan att det påverkar punkt 3 e, får medlemsstaterna göra ytterligare undantag från de villkor som anges i punkt 3 a om den berörda medlemsstaten anser att programföretaget har överträtt punkt 2 b vid minst ett tillfälle och om den medlemsstaten tillfälligt gör undantag från punkt 1 inom en månad från en sådan angiven överträdelse.

Om en medlemsstat tillämpar denna punkt ska åtgärderna snarast möjligt anmälas till leverantören av medietjänster, kommissionen och till den medlemsstat under vars jurisdiktion tjänsteleverantören lyder med angivelse av skälen för att medlemsstaten bedömer att fallet är så brådskande att det är nödvändigt att avvika från de villkor som avses i denna punkt.

7. Kommissionen ska snarast möjligt undersöka huruvida de anmälda åtgärderna är förenliga med unionsrätten. Om kommissionen kommer fram till att åtgärderna är oförenliga med unionsrätten, ska den uppmana den berörda medlemsstaten att skyndsamt avbryta dessa åtgärder.

8. **Medlemsstaterna och kommissionen ska regelbundet utbyta erfarenheter och bästa praxis avseende det förfarande som avses i punkterna 2–7 inom ramen för den kontaktkommitté som inrättats i enlighet med artikel 29 och inom Erga.**

Artikel 4

1. **Medlemsstaterna ska ha frihet att föreskriva att leverantörer av medietjänster under deras jurisdiktion ska följa mer detaljerade eller striktare bestämmelser inom de områden som samordnas enligt detta direktiv, förutsatt att dessa bestämmelser överensstämmer med unionsrätten.**
2. I de fall en medlemsstat
- a) har utövat sin frihet enligt punkt 1 att införa mer detaljerade eller striktare bestämmelser i allmänhetens intresse, och
 - b) bedömer att en **leverantör av medietjänster** under en annan medlemsstats jurisdiktion tillhandahåller en **audiovisuell medietjänst** som helt eller huvudsakligen är inriktad på dess territorium,

får den **begära** att den medlemsstat som har jurisdiktion **hanterar de problem som identifierats enligt denna punkt. Om en medlemsstat som har jurisdiktion över en leverantör av medietjänster har mottagit en sådan begäran ska den på ett snabbt och uppriktigt sätt samarbeta med den berörda medlemsstaten i syfte att utvärdera de problem som identifierats och finna en ömsesidigt tillfredsställande lösning.** Den medlemsstat som har jurisdiktion ska när den tar emot en motiverad begäran från den **berörda** medlemsstaten begära att **leverantören av medietjänster** följer de ifrågavarande bestämmelserna i allmänhetens intresse. **Den medlemsstat som har jurisdiktion ska, när den begär att leverantören av medietjänster följer de ifrågavarande bestämmelserna i allmänhetens intresse, fullständigt informera den berörda medlemsstaten om sina kontakter med den berörda leverantören av medietjänster.** Båda medlemsstaterna får anmoda den kontaktkommitté som inrättas i enlighet med artikel 29 att undersöka fallet.

Den medlemsstat som har jurisdiktion ska inom två månader informera den **berörda** medlemsstaten **och kommissionen** om resultaten av den begäran som **riktats mot den berörda leverantören av medietjänster**. Om en lösning inte kunde finnas ska den medlemsstat som har jurisdiktion över den leverantören av medietjänster redogöra för skälen till detta.

3. Den förstnämnda medlemsstaten får vidta lämpliga **och effektiva** åtgärder mot den berörda leverantören av medietjänster
 - a) **om den bedömer att** det resultat som uppnåtts genom tillämpning av punkt 2 inte är tillfredsställande, och
 - b) **om den har lagt fram trovärdig och väl underbyggd bevisning som visar att leverantören av medietjänster i fråga har etablerat sig i medlemsstaten med jurisdiktion i syfte att kringgå de striktare bestämmelser inom de områden som samordnas enligt detta direktiv som skulle gälla om det var etablerat i den förstnämnda medlemsstaten. Sådan bevisning behöver inte styrka att leverantören av medietjänster haft avsikten att kringgå dessa striktare bestämmelser. Den berörda medlemsstaten ska dock ange en rad bekräftande omständigheter på grundval av vilka ett sådant kringgående rimligen kan fastställas.**⁹

Sådana åtgärder ska objektivt sett vara nödvändiga, tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt och vara proportionella i förhållande till de avsedda målen.

4. En medlemsstat får vidta åtgärder i enlighet med punkt 3 endast om samtliga nedanstående villkor är uppfyllda:

⁹ *Ett nytt skäl som ska läggas till: "När en medlemsstat anmäler till kommissionen att en leverantör av medietjänster har etablerat sig i medlemsstaten med jurisdiktion i syfte att kringgå de striktare bestämmelser inom de områden som samordnas enligt detta direktiv som skulle gälla om det var etablerat i den förstnämnda medlemsstaten, bör den lägga fram trovärdig och väl underbyggd bevisning för detta. Sådan bevisning behöver inte styrka att leverantören av medietjänster haft avsikten att kringgå dessa striktare bestämmelser, men den berörda medlemsstaten bör ange en rad bekräftande omständigheter på grundval av vilka ett sådant kringgående rimligen kan fastställas."*

- a) Den har underrättat kommissionen och den medlemsstat där leverantören av medietjänster är etablerad om att den avser att vidta sådana åtgärder och beskriver på vilket underlag den grundar sin bedömning.
 - b) Den har iakttagit rätten till försvar för den berörda leverantören av medietjänster och, i synnerhet, gett denna leverantör av medietjänster möjlighet att uttrycka sina synpunkter på de angivna överträdelserna och de åtgärder som den anmälade medlemsstaten avser att vidta.
 - c) Kommissionen har fastställt att åtgärderna är förenliga med unionsrätten, särskilt att de bedömningar som har gjorts av den medlemsstat som vidtar dessa åtgärder i enlighet med punkterna 2 och 3 är välgrundade. Kommissionen får begära ett yttrande från Erga i enlighet med artikel 30a.3 e. Kommissionen ska hålla kontaktkommittén vederbörligen informerad.
5. Kommissionen ska inom tre månader från den fullständiga underrättelsen enligt punkt 4 a fastställa huruvida åtgärderna är förenliga med unionsrätten. Underrättelsen ska anses vara fullständig om kommissionen inom en månad från det att den mottagit underrättelsen inte har begärt ytterligare upplysningar som är strikt nödvändiga för att fatta ett beslut.

Om den berörda medlemsstaten inte tillhandahåller dessa upplysningar inom den tidsfrist som fastställts av kommissionen ska kommissionen avvisa underrättelsen på grund av att den är ofullständig. Som ett resultat av detta ska medlemsstaten avstå från att vidta de avsedda åtgärderna.

6. Medlemsstaterna ska på lämpligt sätt inom ramen för sin lagstiftning säkerställa att leverantörer av medietjänster under deras jurisdiktion effektivt uppfyller bestämmelserna i detta direktiv.
7. [...] ¹⁰
8. Direktiv 2000/31/EG ska tillämpas om inte något annat anges i det här direktivet. Vid en konflikt mellan en bestämmelse i direktiv 2000/31/EG och en bestämmelse i det här direktivet ska bestämmelserna i det här direktivet ha företräde, såvida inte något annat föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 4a (ny)

1. **Medlemsstaterna uppmanas att använda samreglering och främja självreglering genom uppförandekoder som antas på nationell nivå inom de områden som samordnas genom detta direktiv i den utsträckning som deras rättsordningar tillåter. Dessa uppförandekoder ska:**
 - a) godtas allmänt av de viktigaste aktörerna i de berörda medlemsstaterna,**
 - b) omfatta klart och tydligt angivna mål,**
 - c) omfatta regelbunden, öppenhetsbaserad och oberoende övervakning och utvärdering i förhållande till de eftersträlvade målen och**
 - d) omfatta en effektiv kontroll av efterlevnaden.**

¹⁰ Texten har flyttats till artikel 4a.

- 2. Medlemsstaterna och kommissionen kan främja självreglering genom unionsuppförandekoder som utarbetas av leverantörer av medietjänster, leverantörer av videodelningsplattformar eller organisationer som företräder dessa, vid behov i samarbete med andra sektorer, till exempel näringslivet och handeln samt yrkes- och konsumentföreningar eller -organisationer. Dessa uppförandekoder ska godtas allmänt av de viktigaste aktörerna på unionsnivå och uppfylla kraven i punkt 1 b-d. Unionsuppförandekoderna ska inte påverka de nationella uppförandekoderna.**

Kommissionen ska göra dessa uppförandekoder allmänt tillgängliga och får synliggöra dem på lämpligt sätt.

Utkasten till unionsuppförandekoder samt ändringar av dessa ska lämnas till kommissionen av undertecknarna av dessa uppförandekoder. Kommissionen ska konsultera kontaktkommittén om dessa utkast till uppförandekoder och ändringar av dem.

KAPITEL III

BESTÄMMELSER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ AUDIOVISUELLA MEDIETJÄNSTER

Artikel 5

- 1a.** Medlemsstaterna ska säkerställa att leverantörer av audiovisuella medietjänster under deras jurisdiktion sörjer för att mottagarna av deras tjänster hela tiden har direkt tillgång till åtminstone följande information, vilken ska vara lättillgänglig:
- a) Namnet på leverantören av medietjänster.
 - b) Den geografiska adress där leverantören av medietjänster är etablerad.
 - c) Uppgifter om leverantören av medietjänster, inbegripet dennes e-postadress eller webbplats, så att det snabbt och effektivt går att få direkt kontakt med denne.

d) Den medlemsstat vars jurisdiktion som leverantörerna av medietjänster tillhör och de behöriga regleringsmyndigheterna eller tillsynsorganen.

1b. Medlemsstaterna får lagstifta om att leverantörer av audiovisuella medietjänster under deras jurisdiktion utöver den information som anges i punkt 1 ska tillhandahålla information om sin ägarstruktur, inbegripet verkliga ägare, liksom information om personer i politiskt utsatt ställning som äger leverantörer av medietjänster, under förutsättning att lagstiftningen respekterar det väsentliga innehållet i de berörda grundläggande rättigheterna och friheterna samt är nödvändig och proportionerlig i ett demokratiskt samhälle för att slå vakt om ett mål av allmänt intresse.¹¹

¹¹ *Ett nytt skäl som ska läggas till:* "Insyn i mediernas ägandeförhållanden är direkt kopplat till yttrandefriheten, en hörnsten i demokratiska system. Information om ägarstrukturen i leverantörer av audiovisuella medietjänster gör det möjligt för användarna att bilda sig en välgrundad uppfattning om innehållet i de tillhandahållna tjänsterna när ägandet leder till kontroll av eller utövande av betydande inflytande över detta innehåll. Medlemsstaterna bör kunna fastställa huruvida och i vilken grad ägarskapsinformation avseende en leverantör av medietjänster bör vara tillgänglig för användarna under förutsättning att det väsentliga innehållet i de berörda grundläggande rättigheterna och friheterna respekteras och att sådana åtgärder är nödvändiga och proportionerliga. Medlemsstaterna bör också kunna fastställa huruvida och i vilken grad det är nödvändigt och proportionerligt att personer i politiskt utsatt ställning deklarerar sitt ägande i leverantörer av medietjänster och att information om sådant ägande bör vara tillgänglig för användarna, under förutsättning att det väsentliga innehållet i de berörda grundläggande rättigheterna och friheterna respekteras."

Ett nytt skäl som ska läggas till: "Med tanke på de audiovisuella medietjänsternas speciella natur – särskilt deras påverkan på människors åsiktsbildning – har användarna ett legitimt intresse av att veta vem som har ansvaret för tjänsternas innehåll. För att stärka yttrandefriheten och i förlängningen för att främja mediepluralism och undvika intressekonflikter bör medlemsstaterna säkerställa att användarna hela tiden har smidig och direkt tillgång till information om medietjänstleverantören. Det är de enskilda medlemsstaterna som, i synnerhet när det gäller den information som får tillhandahållas om ägarstruktur, verkliga ägare och personer i politiskt utsatt ställning, fastställer hur detta mål kan uppnås utan att det påverkar tillämpningen av andra relevanta bestämmelser i unionslagstiftningen och som, i synnerhet, säkerställer fullständig efterlevnad av bestämmelserna i den allmänna dataskyddsförordningen (EU) 2016/679 samt artiklarna 7, 8 och 52 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna." (ändrat skäl 45 i direktiv 2010/13/EU om audiovisuella medietjänster)

Artikel 6

Medlemsstaterna ska på lämpligt sätt säkerställa att de audiovisuella medietjänster som tillhandahålls av leverantörer av medietjänster under deras jurisdiktion inte innehåller

- aa) uppmaning till våld eller hat mot en grupp av personer eller en medlem av en sådan grupp som definieras genom hänvisning till kön, ras eller etniskt ursprung, nationalitet, religion eller tro, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning,¹²
- ab) offentlig uppmaning att begå terroristbrott i enlighet med artikel 5 i direktiv EU 2017/541 om bekämpande av terrorism.¹³

Artikel 6a

[...]¹⁴

¹² **Skäl 8 ska ändras:** "För att säkerställa samstämmighet och ge företagen och medlemsstaternas myndigheter visshet bör begreppet "uppmaning till våld eller hat", i lämplig utsträckning, anpassas till definitionen i rådets rambeslut 2008/913/RIF av den 28 november 2008 om bekämpande av vissa former av och uttryck för rasism och främlingsfientlighet enligt strafflagstiftningen."

¹³ **Ett nytt skäl 8a som ska läggas till:** "Terroristhotet har vuxit och förändrats under de senaste åren. Brott med koppling till terroristverksamhet är mycket allvarliga till sin natur eftersom de kan leda till att terrordåd begås. Därför behöver man, för att skydda befolkningen från sådana hot, ta upp offentlig uppmaning att begå terroristbrott i detta direktiv. Detta bör i lämplig mån anpassas till artikel 5 i direktivet om bekämpande av terrorism för att säkerställa samstämmighet och ge företagen och medlemsstaternas myndigheter rättssäkerhet."

¹⁴ Texten har flyttats till artikel 12.1a.

Artikel 7

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att leverantörerna av medietjänster inom den egna jurisdiktionen utformar lämpliga och proportionerliga åtgärder för att deras tjänster successivt ska kunna göras tillgängliga för syn- och hörselskadade personer.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att leverantörer av medietjänster regelbundet rapporterar till de nationella regleringsmyndigheterna eller regleringsorganen om genomförandet av de åtgärder som avses i punkt 1.¹⁵
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att information vid katastrofer, inbegripet tillkännagivanden och meddelanden till allmänheten vid naturkatastrofer, som offentliggörs genom audiovisuella medietjänster, tillhandahålls så att den är tillgänglig för syn- och hörselskadade personer.¹⁶

Artikel 8

Medlemsstaterna ska säkerställa att leverantörer av medietjänster under deras jurisdiktion inte sänder biograffilmer under andra tidsperioder än de som överenskommits med rättighetsinnehavarna.

¹⁵ *Ett nytt skäl som ska läggas till:* "Medlemsstaterna får vid beslut om medel för att uppnå tillgänglighet till audiovisuella medietjänster inom sin jurisdiktion beakta kriterier såsom huruvida leverantören har liten publik eller låg omsättning. För att mäta de framsteg som leverantörer av medietjänster har gjort när det gäller att successivt göra sina tjänster tillgängliga för syn- och hörselskadade personer bör medlemsstaterna kräva att leverantörer som är etablerade på deras territorium rapporterar regelbundet till dem."

¹⁶ *Ett nytt skäl som ska läggas till:* "Information vid katastrofer bör fortsätta att offentliggöras genom audiovisuella medietjänster även om det finns situationer där det inte är möjligt att lämna sådan information på ett sätt som är tillgängligt för syn- och hörselskadade personer."

Artikel 9

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att audiovisuella kommersiella meddelanden som tillhandahålls av leverantörer av medietjänster under deras jurisdiktion uppfyller följande krav:
 - a) Audiovisuella kommersiella meddelanden ska vara lättigenkännliga som sådana. Dolda audiovisuella kommersiella meddelanden ska vara förbjudna.
 - b) Audiovisuella kommersiella meddelanden får inte använda subliminal teknik.
 - c) Audiovisuella kommersiella meddelanden får inte
 - i) strida mot respekten för mänsklig värdighet,
 - ii) innehålla eller främja diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, nationalitet, religion eller trosuppfattning, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning,
 - iii) uppmuntra till ett beteende som är skadligt för hälsa eller säkerhet,
 - iv) uppmuntra till ett beteende som är mycket skadligt för miljön.
 - d) Alla former av audiovisuella kommersiella meddelanden för cigaretter **och andra tobaksvaror, liksom elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare som omfattas av artikel 20 i direktiv 2014/40/EU** ska vara förbjudna.
 - e) Audiovisuella kommersiella meddelanden för alkoholhaltiga drycker får inte vara särskilt riktade till minderåriga och får inte uppmuntra till överkonsumtion av sådana drycker.

- f) Audiovisuella kommersiella meddelanden om medicinska produkter och medicinsk behandling ska vara förbjudna om produkterna eller behandlingarna är tillgängliga endast efter ordination i den medlemsstat till vars jurisdiktion leverantören av medietjänster hör.
- g) Audiovisuella kommersiella meddelanden får inte orsaka minderåriga fysisk eller moralisk skada. Därför får de inte direkt uppmana minderåriga att köpa eller hyra en produkt eller tjänst genom att utnyttja deras oerfarenhet eller godtrogenhet, direkt uppmuntra dem att övertala sina föräldrar eller någon annan att köpa de varor eller tjänster som ingår i reklamen, utnyttja det speciella förtroende som minderåriga hyser för föräldrar, lärare eller andra personer, eller utan skäl visa minderåriga i farliga situationer.

2. Medlemsstaterna uppmanas att använda samreglering och främja självreglering genom uppförandekoder i enlighet med artikel 4a.1 avseende olämpliga audiovisuella kommersiella meddelanden som åtföljer eller ingår i barnprogram och som avser livsmedel eller drycker som innehåller näringsämnen eller ämnen som har en näringsmässig eller fysiologisk effekt, särskilt fett, mättat fett, transfettsyror, salt eller natrium och sockerarter, som enligt rekommendationerna inte bör utgöra en alltför stor del av den totala kosten.

Dessa uppförandekoder ska syfta till att på ett effektivt sätt begränsa minderårigas exponering för audiovisuella kommersiella meddelanden avseende mat och dryck som innehåller mycket salt, socker eller fett eller som på annat sätt inte är förenliga med dessa nationella eller internationella näringsriktlinjer. Uppförandekoderna ska även säkerställa att audiovisuella kommersiella meddelanden inte betonar de positiva näringsmässiga egenskaperna hos sådan mat och dryck.

- 3. Medlemsstaterna uppmanas att använda samreglering och främja självreglering genom uppförandekoder i enlighet med artikel 4a.1 avseende olämpliga audiovisuella kommersiella meddelanden avseende alkoholhaltiga drycker. Dessa uppförandekoder ska syfta till att på ett effektivt sätt minska minderårigas exponering för audiovisuella kommersiella meddelanden avseende alkoholhaltiga drycker.**
- 4. Kommissionen ska uppmuntra utbyte av bästa praxis för de uppförandekoder för självreglering och samreglering som avses i punkterna 2 och 3.**
- 4a. Medlemsstaterna och kommissionen kan främja självreglering genom sådana unionsuppförandekoder som avses i artikel 4a.2.**

Artikel 10

1. Audiovisuella medietjänster eller program som sponsras ska uppfylla följande krav:
 - a) Deras innehåll och, när det gäller tv-sändningar, deras programläggning får inte under några omständigheter påverkas på ett sådant sätt att det inverkar på ansvaret och det redaktionella oberoendet hos leverantören av medietjänster.

- b) **De får inte direkt uppmuntra till inköp eller förhyrning av varor eller tjänster, särskilt inte genom särskilda säljfrämjande hänvisningar till dessa varor eller tjänster.**¹⁷
- c) Tittarna ska tydligt informeras om att det existerar ett sponsravtal. Sponsrade program ska tydligt kunna identifieras som sådana genom att sponsorns namn, logotyp och/eller eventuell annan symbol, såsom en hänvisning till sponsorns produkt(er) eller tjänst(er) eller något annat kännetecken, visas på lämpligt sätt i början av programmet, under programmet och/eller i slutet av programmet.
2. Audiovisuella medietjänster eller program får inte sponsras av företag vars huvudsakliga verksamhet är tillverkning eller försäljning av cigaretter **och andra tobaksvaror liksom elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare som omfattas av artikel 20 i direktiv 2014/40/EU**.
3. Om företag vars verksamhet omfattar tillverkning eller försäljning av medicinska produkter och medicinsk behandling sponsrar audiovisuella medietjänster eller program, får denna sponsring främja företagets namn eller anseende, men inte särskilda medicinska produkter eller medicinska behandlingar som är tillgängliga endast efter ordination i den medlemsstat till vars jurisdiktion leverantören av medietjänster hör.
4. Nyhets- och samhällsprogram får inte sponsras. Medlemsstaterna får besluta att förbjuda att sponsorns logo visas under barnprogram, dokumentärprogram och religiösa program.

¹⁷ **Skäl 14 ska ändras enligt följande:** "Sponsring är en viktig metod för att finansiera audiovisuella medietjänster eller program och samtidigt främja en juridisk eller fysisk persons namn, varumärke, anseende, verksamhet eller produkter. Sponsringsmeddelandena bör även i fortsättningen tydligt informera tittarna om förekomsten av ett sponsringsavtal. Innehållet i sponsrade program bör inte påverkas på ett sådant sätt att det inverkar på den redaktionella friheten för leverantören av audiovisuella medietjänster."

1. Punkterna 2, 3 och 4 ska endast gälla program som producerats efter den 19 december 2009.
2. Produktplacering ska tillåtas i alla audiovisuella medietjänster, utom i nyhets- och samhällsprogram, program om konsumentfrågor, religiösa program och barnprogram.¹⁸
3. De program som innehåller produktplacering ska uppfylla följande krav:
 - a) Deras innehåll och strukturering i en programtablå, när det gäller tv-sändningar, eller i en katalog, när det gäller audiovisuella medietjänster på begäran, får inte under några omständigheter påverkas på ett sådant sätt att det inverkar på ansvaret och det redaktionella oberoendet hos leverantören av medietjänster.
 - b) De får inte direkt uppmuntra till inköp eller förhyrning av varor eller tjänster, särskilt inte genom särskilda säljfrämjande hänvisningar till dessa varor eller tjänster.
 - ba) De får inte otillbörligen framhäva den berörda produkten.

¹⁸ *Skäl 16 ska ändras enligt följande:* Produktplacering bör inte **tillåtas** i nyhets- och samhällsprogram, program om konsumentfrågor, religiösa program eller **barnprogram**. Det har bevisats att produktplacering och inbäddad reklam kan påverka barns beteende eftersom barn ofta inte är i stånd att känna igen det kommersiella innehållet. Det finns alltså ett behov av att fortsätta att förbjuda produktplacering i **barnprogram**. Program om konsumentfrågor är program som erbjuder råd åt tittarna eller som inbegriper granskning av inköp av produkter och tjänster. Om produktplacering tillåts i sådana program skulle det sudda ut gränserna mellan reklam och redaktionellt innehåll för tittare som kan tänkas förvänta sig en genuin och ärlig granskning av produkter eller tjänster i sådana program."

- c) Tittarna ska tydligt informeras om att det förekommer produktplacering genom ett lämpligt kännetecken i början och i slutet av programmet, och när programmet börjar igen efter ett reklamavbrott, för att undvika all osäkerhet hos tittaren.

Medlemsstaterna får göra avkall på de krav som anges i led c, utom när det gäller program som har producerats eller beställts av leverantören av medietjänster eller av ett närstående företag till denna leverantör.

- 4. Programmen får inte under några omständigheter innehålla någon produktplacering av
 - a) cigaretter och andra tobaksvaror, liksom elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare som omfattas av artikel 20 i direktiv 2014/40/EU eller produktplacering från företag vars huvudsakliga verksamhet är tillverkning eller försäljning av sådana produkter,
 - b) särskilda medicinska produkter eller medicinska behandlingar som är tillgängliga endast efter ordination i den medlemsstat till vars jurisdiktion leverantören av medietjänster hör.

- 1. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att program som tillhandahålls av leverantörer av audiovisuella medietjänster under deras jurisdiktion och som kan skada den fysiska, mentala eller moraliska utvecklingen hos minderåriga endast tillhandahålls på ett sådant sätt att minderåriga normalt inte hör eller ser dem. Exempel på sådana åtgärder är val av sändningstid, verktyg för ålderskontroll eller andra tekniska åtgärder. Åtgärderna ska stå i proportion till den potentiella skada som programmet kan ge.**

Det skadligaste innehållet, som meningslöst våld och pornografi, ska vara föremål för strikta åtgärder för åtkomstkontroll, som kryptering och effektiv föräldrakontroll, utan att detta påverkar medlemsstaternas möjligheter att vidta striktare åtgärder.¹⁹

Kommissionen får uppmuntra leverantörer av medietjänster att utbyta bästa praxis om uppförandekoder för samreglering. Om så är lämpligt kan medlemsstaterna och kommissionen främja självreglering genom sådana unionsuppförandekoder som avses i artikel 4a.2.

¹⁹ *Ett nytt skäl som ska läggas till: "De lämpliga åtgärder för skydd av minderåriga som är tillämpliga för tv-sändningstjänster bör också tillämpas på audiovisuella medietjänster på begäran. Detta bör öka nivån på skyddet. En harmonisering på miniminivå gör det möjligt för medlemsstaterna att utveckla en högre grad när det gäller skydd mot innehåll som kan skada den fysiska, mentala eller moraliska utvecklingen hos minderåriga. Det skadligaste innehållet, som kan skada den fysiska, mentala eller moraliska utvecklingen hos minderåriga, men inte nödvändigtvis är brottsligt, bör vara föremål för de strängaste åtgärder som garanterar att sådant innehåll endast är tillgängligt för vuxna."*

- 1a. Medlemsstaterna ska säkerställa att leverantörer av medietjänster lämnar tillräcklig information till tittarna om innehåll som kan skada den fysiska, mentala eller moraliska utvecklingen hos minderåriga. I detta syfte ska leverantörerna av medietjänster använda ett system som beskriver den potentiella skadligheten hos innehållet i en audiovisuell medietjänst.²⁰

För genomförandet av denna punkt uppmanas medlemsstaterna att använda samreglering enligt artikel 4a.1.

Kommissionen ska uppmuntra leverantörer av medietjänster att utbyta bästa praxis om uppförandekoder för samreglering.

- 1b. Utöver de åtgärder som avses i punkterna 1 och 1a ska medlemsstaterna främja politik och ordningar för att utveckla mediekompetens.

Medlemsstaterna och kommissionen kan främja självreglering genom sådana unionsuppförandekoder som avses i artikel 4a.2.

²⁰ **Skäl 9 ska ändras enligt följande:** "För att ge tittarna, inklusive föräldrar och minderåriga, möjlighet att fatta väl underbyggda beslut om det innehåll som de ska ta del av är det nödvändigt att leverantörer av audiovisuella medietjänster tillhandahåller tillräcklig information om innehåll som kan skada minderårigas fysiska, mentala eller moraliska utveckling. Detta kan t.ex. göras genom ett system av innehållsdeskriptorer, **en akustisk varning, en visuell symbol eller genom en annan metod, som beskriver innehållets art.**"

KAPITEL IV

[utgår]

Artikel 13

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att leverantörer av audiovisuella medietjänster på begäran under deras jurisdiktion säkerställer att europeiska produktioner utgör minst 30 % av deras kataloger och att dessa produktioner framhävs.²¹

²¹ ***Skäl 21 ska ändras enligt följande:*** "Leverantörer av audiovisuella medietjänster på begäran bör främja produktion och distribution av europeiska produktioner genom att säkerställa att deras programkataloger innehåller en minsta andel europeiska produktioner och att dessa framhävs i tillräcklig grad. **Med framhävande avses att främja europeiska produktioner genom att främja tillgången till sådana produktioner. Framhävande kan säkerställas med olika medel, till exempel en särskild avdelning för europeiska produktioner som är tillgänglig via tjänstens startsida, en möjlighet att söka efter europeiska produktioner med ett sökverktyg som tillhandahålls på tjänsten, användning av europeiska produktioner i tjänstens kampanjer eller främjande av en minimiandel europeiska produktioner ur katalogen, till exempel med hjälp av banners eller liknande verktyg."**

2. Om medlemsstater kräver att leverantörer av medietjänster under deras jurisdiktion bidrar finansiellt till europeiska produktioner, t.ex. via direktinvesteringar i innehåll och bidrag till nationella fonder, får de även kräva att sådana leverantörer av medietjänster som riktar sig till en publik på deras territorier men som är etablerade i andra medlemsstater lämnar sådana finansiella bidrag. I sådana fall bör det finansiella bidraget endast baseras på de intäkter som genereras i den medlemsstat dit tjänsterna riktas. Om den medlemsstat där leverantören är etablerad inför ett sådant finansiellt bidrag, ska den ta hänsyn till eventuella finansiella bidrag som införts av den medlemsstat dit tjänsten riktas.²² Varje finansiellt bidrag ska vara förenligt med unionsrätten, i synnerhet reglerna om statligt stöd.
3. Medlemsstaterna ska senast den [datum – senast tre år efter antagandet] och därefter vartannat år rapportera till kommissionen om genomförandet av punkterna 1 och 2.

²² *Skäl 24 ska ändras enligt följande:* "När medlemsstater inför finansiella bidrag för leverantörer av **medietjänster** bör sådana bidrag utformas så att europeiska produktioner främjas på lämpligt sätt och riskerna för dubbla bidrag för leverantörer av **medietjänster** undviks. Därför **bör** den medlemsstat där leverantören av **medietjänster** är etablerad, om den inför ett finansiellt bidrag, ta hänsyn till eventuella sådana finansiella bidrag som införts av den medlemsstat dit tjänsten riktas."

4. Kommissionen ska på grundval av de uppgifter som lämnas av medlemsstaterna och en oberoende undersökning rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av punkterna 1 och 2, med beaktande av marknadsutvecklingen och den tekniska utvecklingen samt målet avseende kulturell mångfald.
5. Den skyldighet som införs genom punkt 1 och kravet på leverantörer av medietjänster som riktar sig till en publik i andra medlemsstater i punkt 2 ska inte gälla leverantörer av medietjänster med låg omsättning eller liten publik. Medlemsstaterna får också frångå sådana skyldigheter eller krav i de fall då de skulle vara opraktiska eller omotiverade med tanke på arten av eller ämnet för de audiovisuella medietjänsterna.²³
- 5a. Kommissionen ska, efter att ha konsulterat kontaktkommittén, utfärda riktlinjer för beräkning av den andel europeiska produktioner som avses i punkt 1 och för definitionen av begreppen liten publik och låg omsättning i punkt 5.

²³ *Skäl 25 ska ändras enligt följande:* "För att säkerställa att skyldigheten att främja europeiska produktioner inte äventyrar marknadsutveckling eller marknadstillträde för nya aktörer, bör företag utan väsentlig marknadsnärvaro inte omfattas av sådana krav. Detta gäller särskilt för företag med **låg omsättning** och liten publik. **Att publiken är liten kan exempelvis fastställas på grundval av tittartid eller försäljning, beroende på tjänstens art, och vid fastställande av låg omsättning bör hänsyn tas till skillnaden i storlek på de audiovisuella marknaderna i medlemsstaterna.** Det kan också vara olämpligt att införa sådana krav i de fall då det skulle vara opraktiskt och omotiverat med tanke på arten av eller ämnet för den audiovisuella medietjänsten på begäran."

KAPITEL V

BESTÄMMELSER OM EXKLUSIVA RÄTTIGHETER OCH OM KORTA NYHETSINSLAG I TV-SÄNDNINGAR

Artikel 14

1. Varje medlemsstat får vidta åtgärder som är förenliga med unionsrätten för att säkerställa att programföretag under dess jurisdiktion, med utnyttjande av exklusiva rättigheter, inte sänder evenemang som av den medlemsstaten anses vara av särskild vikt för samhället på ett sådant sätt att en väsentlig del av allmänheten i den medlemsstaten utesluts från möjligheten att följa sådana evenemang genom direktsändning eller tidsförskjuten sändning i fri television. I sådana fall ska den berörda medlemsstaten upprätta en förteckning över de nationella eller icke-nationella evenemang som den anser vara av särskild vikt för samhället. Detta ska göras på ett klart och öppet sätt i rätt och god tid. Den berörda medlemsstaten ska härvid också bestämma om dessa evenemang ska vara tillgängliga helt eller delvis genom direktsändning eller, när så är nödvändigt eller lämpligt av objektiva skäl i allmänhetens intresse, helt eller delvis via tidsförskjuten sändning.

2. Medlemsstaterna ska omedelbart till kommissionen anmäla alla åtgärder som har vidtagits eller kommer att vidtas i enlighet med punkt 1. Inom tre månader efter anmälan ska kommissionen kontrollera att sådana åtgärder är förenliga med unionsrätten och meddela dem till de andra medlemsstaterna. Den ska inhämta yttrande från den kontaktkommitté som inrättas i enlighet med artikel 29. Den ska i *Europeiska unionens officiella tidning* skyndsamt offentliggöra de åtgärder som har vidtagits samt minst en gång om året offentliggöra en samlad förteckning över de åtgärder som medlemsstaterna har vidtagit.
3. Medlemsstaterna ska på lämpligt sätt och inom ramen för sin lagstiftning säkerställa att programföretag under deras jurisdiktion inte utövar de exklusiva rättigheter som förvärvats av dessa programföretag efter den 30 juli 2007 på sådant sätt att en väsentlig del av allmänheten i en annan medlemsstat utestängs från möjligheten att följa evenemang på det sätt som den andra medlemsstaten bestämt i enlighet med punkterna 1 och 2 helt eller delvis genom direktsändning eller, när så är nödvändigt eller lämpligt av objektiva skäl i allmänhetens intresse, helt eller delvis genom tidsförskjuten sändning i fri television såsom den andra medlemsstaten har bestämt i enlighet med punkt 1.

Artikel 15

1. Medlemsstaterna ska när det gäller korta nyhetsinslag säkerställa att varje programföretag som är etablerat i unionen på rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande villkor har tillgång till evenemang av stort allmänintresse som sänds med utnyttjande av exklusiva rättigheter av ett programföretag under deras jurisdiktion.
2. Om ett annat programföretag som är etablerat i samma medlemsstat som det programföretag som ansöker om tillgång har fått exklusiva rättigheter till det berörda evenemanget av stort allmänintresse, måste ansökan om tillgång göras hos det programföretaget.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att sådan tillgång garanteras genom att tillåta programföretag att fritt välja korta utdrag från det sändande programföretagets signal med åtminstone angivande av källan, om detta inte är omöjligt av praktiska skäl.

4. Som ett alternativ till punkt 3 får medlemsstaterna fastställa ett liknande system genom vilket tillgång ges på rättvisa, rimliga och icke diskriminerande villkor på något annat sätt.
5. Korta utdrag får endast användas i allmänna nyhetsprogram och får användas i audiovisuella medietjänster på begäran endast om samma program erbjuds med tidsförskjutning från samma leverantör av medietjänster.
6. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1–5 ska medlemsstaterna säkerställa att i enlighet med sina rättsliga system och praxis fastställa närmare bestämmelser och villkor för tillhandahållandet av sådana korta utdrag, särskilt avseende eventuella ersättningsbestämmelser, maximal längd för utdragen och tidsgränser för sändning av dem. Om ersättning betalas ut, får den inte överstiga de extrakostnader som är resultatet av att tillgången tillhandahålls.

KAPITEL VI

FRÄMJANDE AV DISTRIBUTION OCH PRODUKTION AV TV-PROGRAM

Artikel 16

1. Medlemsstaterna ska, där så är praktiskt möjligt och på lämpligt sätt, säkerställa att programföretagen reserverar en övervägande del av sin sändningstid med undantag av tid reserverad för nyheter, sportevenemang, tävlingar, reklam, teletexttjänster och teleshopping för europeiska produktioner. Denna andel bör uppnås gradvis på grundval av lämpliga kriterier med beaktande av programföretagets ansvar gentemot sin publik för information, utbildning, kultur och underhållning.
2. Om den andel som anges i punkt 1 inte kan uppnås, får den inte vara mindre än genomsnittet under 1988 i den berörda medlemsstaten.

Vad avser Grekland och Portugal ska år 1988 ersättas av år 1990.

3. Medlemsstaterna ska vartannat år, med början från den 3 oktober 1991, till kommissionen överlämna en rapport om tillämpningen av denna artikel och artikel 17.

Rapporten ska innefatta en statistisk uppgift om den uppnådda andelen som anges i denna artikel och i artikel 17 för vart och ett av de tv-program som faller inom den berörda medlemsstatens jurisdiktion, skälen i varje enskilt fall till att man inte uppnått denna andel och de åtgärder som vidtagits eller förutses för att uppnå målet.

Kommissionen ska informera de övriga medlemsstaterna och Europaparlamentet om rapporterna, som då så är lämpligt ska åtföljas av ett yttrande. Kommissionen ska säkerställa att denna artikel och artikel 17 tillämpas i överensstämmelse med bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Kommissionen får i sitt yttrande särskilt beakta de framsteg som uppnåtts i förhållande till tidigare år, andelen premiärproduktioner i programplaneringen, de särskilda omständigheterna för nya tv-programföretag och den speciella situationen i länder med låg audiovisuell produktionskapacitet eller begränsat språkområde.

Artikel 17

Medlemsstaterna ska där så är praktiskt möjligt och på lämpligt sätt säkerställa att programföretagen reserverar minst 10 % av sin sändningstid, med undantag för tid reserverad för nyheter, sportevenemang, tävlingar, reklam, teletexttjänster och teleshopping, eller alternativt, efter medlemsstatens bedömning, minst 10 % av sin programbudget, för europeiska produktioner, skapade av producenter som är oberoende av programföretagen. Denna andel bör uppnås gradvis på grundval av lämpliga kriterier med beaktande av programföretagets ansvar gentemot sin publik för information, utbildning, kultur och underhållning. Detta måste uppnås genom öronmärkning av en lämplig andel för nya produktioner, dvs. produktioner som sänds inom fem år efter framställningen.

Artikel 18

Detta kapitel ska inte gälla tv-sändningar som är avsedda för en lokal publik och som inte ingår i ett nationellt nät.

KAPITEL VII

TV-REKLAM OCH TEleshopping

Artikel 19

1. Tv-reklam och teleshopping ska vara lätta att känna igen som sådana och kunna skiljas från det redaktionella innehållet. Utan att det påverkar tillämpningen av nya annonseringstekniker ska tv-reklam och teleshopping hållas klart åtskilda från andra delar av programmet med optiska och/eller akustiska och/eller rumsliga medel.
2. Enstaka reklaminslag och teleshoppinginslag ska förekomma endast undantagsvis, utom vid sändningar av sportevenemang.

Artikel 20

1. När tv-reklam eller teleshopping infogas i programmen ska medlemsstaterna säkerställa att detta inte påverkar programmens integritet eller rättighetsinnehavarnas rättigheter och ska då beakta naturliga avbrott i de berörda programmen samt programmens längd och karaktär.

- 2. Sändningar av filmer producerade för tv (med undantag för tv-serier och dokumentärer), biograffilmer och nyhetsprogram får avbrytas av tv-reklam och/eller teleshoppinginslag en gång varje tablålagd period på minst 30 minuter. Sändningar av barnprogram får avbrytas av tv-reklam och/eller teleshopping en gång under varje tablålagd period på minst 30 minuter, förutsatt att programmets tablålagda längd överstiger 30 minuter. Tv-reklam eller teleshopping får inte infogas i sändningar av gudstjänster.**

Artikel 21

Teleshopping för medicinska produkter ska vara förbjuden om det krävs försäljningstillstånd för dem i enlighet med direktiv 2001/83/EG, och teleshopping för medicinsk behandling ska också vara förbjuden.

Artikel 22

- 1a.** Tv-reklam och teleshopping för alkoholhaltiga drycker ska uppfylla följande kriterier:
- a) Den **får** inte rikta sig speciellt till minderåriga eller, särskilt, skildra minderåriga som intar dessa drycker.
 - b) Den får inte förknippa konsumtion av alkohol med förbättrad fysisk prestation eller med bilkörning.
 - c) Den får inte ge intryck av att konsumtion av alkohol bidrar till social eller sexuell framgång.
 - d) Den får inte göra gällande att alkohol har terapeutiska egenskaper eller att den är ett stimulerande eller lugnande medel eller ett medel för att lösa personliga konflikter.

e) Den får inte uppmuntra överkonsumtion av alkohol eller ge en negativ bild av nykterhet eller återhållsamhet.

f) Den får inte framhålla en hög alkoholhalt som en positiv egenskap hos dryckerna.

1b. Audiovisuella kommersiella meddelanden för alkoholhaltiga drycker i audiovisuella medietjänster på begäran, utom sponsring och produktplacering, ska uppfylla kriterierna i punkt 1a.

Artikel 23

1. Andelen tv-reklaminslag och teleshoppinginslag under perioden mellan kl. 6.00 och 18.00 får inte överstiga 20 % av den perioden. Andelen tv-reklaminslag och teleshoppinginslag under perioden mellan kl. 18.00 och 00.00 får inte överstiga 20 % av den perioden.²⁴

²⁴ ***Skäl 19 ska ändras enligt följande: "Det är viktigt att programföretagen får mer flexibilitet och kan bestämma var reklamen ska placeras för att maximera annonsörernas efterfrågan och tittarnas programflöde. För perioden mellan kl. 6.00 och 18.00 bör därför gränsen på 20 % reklaminslag beräknas på grundval av den perioden. På samma sätt bör gränsen på 20 % reklaminslag, för perioden mellan kl. 18.00 och 00.00, beräknas på grundval av den perioden."***

2. Punkt 1 ska inte tillämpas på följande:

- a) Programföretagets annonsering i samband med sina egna program och produkter med programanknytning som har direkt koppling till dessa program eller i samband med program från andra enheter som tillhör samma mediegrupp.**
- b) Sponsringsmeddelanden.**
- c) Produktplacering.**
- ca) Neutrala ramar mellan redaktionellt innehåll och tv-reklaminslag eller teleshoppinginslag, och mellan enstaka inslag.²⁵**

Artikel 24

Teleshoppingblock ska tydligt identifieras som sådana med optiska och akustiska medel och ska ha en sammanhängande varaktighet av minst femton minuter.

Artikel 25

Detta direktiv ska i tillämpliga delar gälla för tv-kanaler som uteslutande ägnas åt reklam och teleshopping samt tv-kanaler som uteslutande ägnas åt egenreklam.

Kapitel VI samt artiklarna 20 och 23 ska dock inte vara tillämpliga på dessa kanaler.

²⁵ ***Ett nytt skäl som ska läggas till: "Neutrala ramar särskiljer redaktionellt innehåll från tv-reklaminslag eller teleshoppinginslag, och särskiljer även enstaka inslag. Tack vare dessa kan tittaren lätt avgöra när ett slags audiovisuellt innehåll tar slut och ett annat börjar. Det måste förtydligas att neutrala ramar inte omfattas av den kvantitativa gräns som fastställts för tv-reklam. Därigenom kan man säkerställa att den tid som används för neutrala ramar inte inverkar på den tid som används för reklam och att reklamgenererade intäkter inte påverkas negativt."***

Artikel 26

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 får medlemsstaterna, med vederbörlig hänsyn till unionsrätten, fastställa andra villkor än de som fastställs i artiklarna 20.2 och 23 i fråga om tv-sändningar som är avsedda uteslutande för det nationella territoriet och som inte kan tas emot, direkt eller indirekt, av allmänheten i en eller flera andra medlemsstater.

Artikel 27

[utgåår]

KAPITEL IX

RÄTT TILL GENMÄLE I TV-SÄNDNINGAR

Artikel 28

1. Utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser inom civilrätt, straffrätt eller administrativ lagstiftning som antagits av medlemsstaterna, ska varje fysisk eller juridisk person oberoende av nationalitet, vars legitima intressen – i synnerhet dennes rykte och goda namn – har skadats av felaktiga påståenden i ett tv-program, ha rätt till genmäle eller motsvarande. Medlemsstaterna ska säkerställa att det faktiska utövandet av rätten till genmäle eller motsvarande inte hindras av orimliga regler eller villkor. Genmälet ska sändas inom rimlig tid efter det att begäran inlämnats samt vid lämplig tidpunkt och på ett lämpligt sätt med hänsyn till den sändning som genmälet avser.
2. Rätt till genmäle eller motsvarande ska gälla gentemot alla programföretag inom en medlemsstats jurisdiktion.

3. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att etablera rätten till genmäle eller motsvarande och ska fastställa den procedur som ska följas för att genomföra detta. Särskilt ska de säkerställa att en tillräcklig tidrymd medges och att procedurerna är sådana att tillfälle till genmäle eller motsvarande vederbörligen kan ges fysiska eller juridiska personer som bor eller är etablerade i andra medlemsstater.
4. En begäran om genmäle eller motsvarande kan avvisas om detta inte är motiverat enligt de villkor som angetts i punkt 1 eller skulle innebära en straffbar handling eller skulle medföra civilrättsligt ansvar för programföretaget eller skulle överskrida gränserna för allmän anständighet.
5. Bestämmelser ska fastställas för förfaranden, varigenom tvister om rätten till genmäle eller motsvarande kan bli föremål för rättslig prövning.

KAPITEL IXa
BESTÄMMELSER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ
VIDEODELNINGSPLATTFORMSTJÄNSTER

Artikel 28a

1. **Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 14 och 15 i direktiv 2000/31/EG, ska medlemsstaterna säkerställa att leverantörer av videodelningsplattformar inom deras jurisdiktion vidtar lämpliga åtgärder för att**
 - a) **skydda minderåriga från program, användarproducerade videor och audiovisuella kommersiella meddelanden som kan skada deras fysiska, mentala eller moraliska utveckling,**
 - b) **skydda allmänheten från program, användarproducerade videor och audiovisuella kommersiella meddelanden som uppmanar till våld eller hat mot en grupp av personer eller en medlem av en sådan grupp som definieras genom hänvisning till kön, ras eller etniskt ursprung, nationalitet, religion eller trosuppfattning, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning,**

ba) skydda allmänheten från program, användarproducerade videor och audiovisuella kommersiella meddelanden som innehåller en offentlig uppmaning att begå terroristbrott i enlighet med artikel 5 i direktiv (EU) 2017/541 om bekämpande av terrorism.

- 1a. Medlemsstaterna ska säkerställa att leverantörer av videodelningsplattformar uppfyller kraven i artikel 9.1 i fråga om audiovisuella kommersiella meddelanden som marknadsförs, säljs och arrangeras av dessa leverantörer av videodelningsplattformar. Mot bakgrund av videodelningsplattformars begränsade kontroll över audiovisuella kommersiella meddelanden som inte marknadsförs, säljs och arrangeras av dessa leverantörer av videodelningsplattformar ska medlemsstaterna säkerställa att leverantörer av videodelningsplattformar vidtar lämpliga åtgärder för att uppfylla kraven i artikel 9.1.**
- 2. Vid tillämpningen av punkterna 1 och 1a ska vad som utgör lämpliga åtgärder fastställas mot bakgrund av det berörda innehållets art, den skada som det kan orsaka, egenskaperna hos den kategori av personer som ska skyddas samt de rättigheter och legitima intressen som berörs, inklusive rättigheterna och de legitima intressena för leverantörerna av videodelningsplattformar och de användare som skapat och/eller laddat upp innehållet samt samhällsintresset. Åtgärderna ska vara praktiskt genomförbara och proportionerliga med hänsyn till videodelningsplattformstjänsternas storlek och den art av tjänst som tillhandahålls.**

Sådana åtgärder ska i förekommande fall innefatta följande:

- (a) Genom användarvillkoren för videodelningsplattformstjänster inbegripa och tillämpa kraven att inte uppmäna till våld eller hat enligt punkt 1 b och att inte offentligt uppmäna till att begå terroristbrott enligt punkt 1 ba i enlighet med artikel 6 samt kravet att inte tillhandahålla innehåll som kan skada den fysiska, mentala eller moraliska utvecklingen hos minderåriga i enlighet med artikel 12.1.**
- aa) Genom användarvillkoren för videodelningsplattformstjänster inbegripa och tillämpa de krav som fastställs i artikel 9.1 för audiovisuella kommersiella meddelanden som inte marknadsförs, säljs eller arrangeras av leverantörerna av videodelningsplattformar.**
- b) Upprätta och driva mekanismer där användare av videodelningsplattformar till den berörda leverantören av videodelningsplattformar kan rapportera eller flagga sådant innehåll som avses i punkt 1 och som lagras på leverantörens videodelningsplattform:**
- c) Upprätta och driva ålderskontrollsystem för användare av videodelningsplattformar med avseende på innehåll som kan skada den fysiska, mentala eller moraliska utvecklingen hos minderåriga.**
- d) Upprätta och driva system där användare av videodelningsplattformar kan betygsätta sådant innehåll som avses i punkt 1.**

- e) Se till att det finns föräldrakontrollsystem med avseende på innehåll som kan skada den fysiska, mentala eller moraliska utvecklingen hos minderåriga.
 - f) Utarbeta och driva system som leverantörer av videodelningsplattformar kan använda för att förklara för användarna av videodelningsplattformar vilka effekter som rapportering och flaggning enligt led b har haft.
 - fa) Se till att det finns effektiva åtgärder och verktyg för mediekompetens och öka användarnas medvetenhet om dessa åtgärder och verktyg.
3. För genomförandet av de åtgärder som avses i punkt 2 uppmanas medlemsstaterna att använda samreglering enligt artikel 4a.1.
- 3a. För att säkerställa att denna artikel genomförs effektivt och konsekvent ska kommissionen, vid behov, efter samråd med kontaktkommittén utfärda riktlinjer för den praktiska tillämpningen av punkt iii) i artikel 1 aa.
4. Medlemsstaterna ska införa de mekanismer som är nödvändiga för att bedöma ändamålsenligheten i de åtgärder som avses i punkt 2 som vidtas av leverantörer av videodelningsplattformar. Medlemsstaterna ska anförtro utvärderingen av dessa åtgärder åt de nationella regleringsmyndigheterna.

5. Medlemsstaterna får ålägga leverantörer av videodelningsplattformar åtgärder som är mer detaljerade eller striktare än de åtgärder som avses i punkt 2. Vid antagandet av sådana åtgärder ska medlemsstaterna uppfylla de krav som fastställs i tillämplig unionslagstiftning, exempelvis kraven i artiklarna 14 och 15 i direktiv 2000/31/EG eller artikel 25 i direktiv 2011/93/EU.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns mekanismer för klagomål och prövning för att lösa tvister mellan användare och leverantörer av videodelningsplattformar när det gäller tillämpningen av punkterna 1 och 2.
- 6a. Utöver de åtgärder som avses i punkt 2 ska medlemsstaterna främja politik och ordningar för att utveckla mediekompetens.
7. Kommissionen ska uppmuntra leverantörer av videodelningsplattformar att utbyta bästa praxis om de uppförandekoder för samreglering som avses i punkt 3.
8. Medlemsstaterna och kommissionen kan främja självreglering genom sådana unionsuppförandekoder som avses i artikel 4a.2.

Artikel 28b

- 1. I detta direktiv ska en leverantör av videodelningsplattformar som är etablerad på en medlemsstats territorium i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 2000/31/EG omfattas av den medlemsstatens jurisdiktion.

1. I detta direktiv ska en leverantör av videodelningsplattformar som inte är etablerad på en medlemsstats territorium i enlighet med punkt -1 anses vara etablerad på en medlemsstats territorium om denna leverantör av videodelningsplattformar
- a) har ett moderföretag eller ett dotterföretag som är etablerat på denna medlemsstats territorium eller
 - b) tillhör en grupp där ett annat företag i gruppen är etablerat på denna medlemsstats territorium.

I denna artikel gäller följande definitioner:

- a) *moderbolag*: moderbolag enligt definitionen i artikel 2.9 i direktiv 2013/34/EU.
 - b) *dotterföretag*: dotterföretag enligt definitionen i artikel 2.10 i direktiv 2013/34/EU.
 - c) *grupp*: ett moderföretag, dess samtliga dotterföretag samt alla andra företag som ingår i gruppen.
- 1a. Vid tillämpningen av punkt 1 ska leverantören av videodelningsplattformar, i de fall där moderföretaget, dotterföretaget eller andra företag i gruppen alla är etablerade i olika medlemsstater, anses vara etablerad i den medlemsstat där moderföretaget är etablerat eller, i avsaknad av en sådan etablering, i den medlemsstat där dess dotterföretag är etablerat eller, i avsaknad av en sådan etablering, i den medlemsstat där det andra företaget i gruppen är etablerat.

- 1b. Vid tillämpningen av punkt 1a gäller att om det finns flera olika dotterföretag som alla är etablerade i olika medlemsstater, ska leverantören av videodelningsplattformar anses vara etablerad i den medlemsstat där ett av dotterföretagen först började sin verksamhet, under förutsättning att det upprätthåller en varaktig och verklig anknytning till ekonomin i den medlemsstaten. Om det finns flera andra företag som ingår i gruppen och alla är etablerade i olika medlemsstater, ska leverantören av videodelningsplattformar anses vara etablerad i den medlemsstat där ett av dessa företag först började sin verksamhet, under förutsättning att det upprätthåller en varaktig och verklig anknytning till ekonomin i den medlemsstaten.**
- 1c. I detta direktiv ska artiklarna 3, 14 och 15 i direktiv 2000/31/EG tillämpas på leverantörer av videodelningsplattformar som anses vara etablerade i en medlemsstat i enlighet med punkt 1.**
- 2. Medlemsstaterna ska upprätta och föra en uppdaterad förteckning över leverantörer av videodelningsplattformar som är etablerade eller anses vara etablerade på deras territorium och ange på vilka kriterier i punkt -1 and 1 deras jurisdiktion baseras. Medlemsstaterna ska sända denna förteckning, inbegripet eventuella uppdateringar, till kommissionen. Om förteckningarna är oförenliga med varandra ska kommissionen kontakta de berörda medlemsstaterna för att finna en lösning. Kommissionen ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna har tillgång till denna förteckning. Kommissionen ska i möjligaste mån göra informationen allmänt tillgänglig.**

KAPITEL X

KONTAKTKOMMITTÉ

Artikel 29

1. En kontaktkommitté ska inrättas under kommissionens överinseende. Den ska bestå av företrädare för de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna. Den ska ha en företrädare för kommissionen som ordförande och sammanträda antingen på dennes initiativ eller på begäran av en medlemsstats delegation.
2. Kontaktkommittén ska ha följande uppgifter:
 - a) Att underlätta det faktiska genomförandet av detta direktiv genom regelbundna samråd om alla praktiska problem i samband med dess genomförande, särskilt genomförandet av artikel 2, och om alla övriga frågor där en diskussion bedöms vara av värde.
 - b) Att på eget initiativ eller på kommissionens begäran avge yttranden om tillämpningen av direktivet i medlemsstaterna.
 - c) Att diskutera vilka frågor som ska ingå i de rapporter som medlemsstaterna ska överlämna enligt artikel 16.3 och rapporternas metodik.
 - d) Att diskutera resultatet av kommissionens regelbundna samråd med företrädare för programföretag, producenter, konsumenter, tillverkare, tjänsteproducenter, fackföreningar och personer med konstnärliga yrken.
 - e) Att underlätta informationsutbytet mellan medlemsstaterna och kommissionen om situationen och utvecklingen på området för reglering av audiovisuella medietjänster med hänsyn både till unionens politik på det audiovisuella området och till den relevanta tekniska utvecklingen.

- f) Att undersöka all utveckling på området där en diskussion bedöms vara av värde.

KAPITEL XI

REGLERINGSMYNDIGHETER ELLER REGLERINGSORGAN I MEDLEMSSTATERNA

Artikel 30

1. Varje medlemsstat ska utse en eller flera nationella regleringsmyndigheter eller regleringsorgan. Medlemsstaterna ska säkerställa att de är juridiskt åtskilda från regeringen och funktionellt oberoende av alla andra offentliga eller privata organ. Detta påverkar inte medlemsstaternas möjlighet att inrätta regleringsmyndigheter som utövar tillsyn över olika sektorer.²⁶

²⁶ *Skäl 33 ska ändras enligt följande: "Medlemsstaterna bör säkerställa att deras nationella regleringsmyndigheter är juridiskt åtskilda från regeringen. Detta bör emellertid inte hindra medlemsstaterna från att utöva tillsyn i enlighet med sin nationella konstitutionella rätt. Regleringsmyndigheter eller regleringsorgan bör anses ha uppnått den nödvändiga graden av oberoende om dessa regleringsmyndigheter eller regleringsorgan, inbegripet sådana som är utformade som offentliga myndigheter eller organ, funktionellt och faktiskt är oberoende av sina respektive regeringar och av alla andra offentliga eller privata organ. Detta anses avgörande för att garantera opartiskheten av de beslut som fattas av en nationell regleringsmyndighet eller ett nationellt regleringsorgan. Kravet på oberoende bör inte påverka medlemsstaternas möjligheter att inrätta regleringsorgan som utövar tillsyn över olika sektorer, såsom den audiovisuella sektorn och telekommunikationssektorn. De nationella regleringsmyndigheterna bör ha de verkställighetsbefogenheter och resurser som de behöver för att utföra sina uppgifter, vad gäller personal, sakkunskap och finansiella medel. Den verksamhet som bedrivs av nationella regleringsmyndigheter inrättade enligt detta direktiv bör vara förenlig med målen avseende mediepluralism, kulturell mångfald, konsumentskydd, den inre marknaden och främjande av sund konkurrens."*

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att nationella regleringsmyndigheter eller regleringsorgan utövar sina befogenheter på ett sätt som är opartiskt och öppet redovisat och i enlighet med detta direktivs syften. De nationella regleringsmyndigheterna eller regleringsorganen ska inte begära eller ta emot instruktioner från något annat organ i samband med utövandet av de uppgifter som de tilldelats enligt nationell lagstiftning som genomför unionsrätten. Detta ska inte förhindra översyn i enlighet med nationell konstitutionell rätt.
3. Regleringsmyndigheternas eller regleringsorganens befogenheter, liksom hur de kan hållas ansvariga, ska tydligt definieras i nationell lagstiftning.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna eller regleringsorganen har tillräckliga finansiella resurser och personalresurser samt verkställighetsbefogenheter för att kunna utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella regleringsmyndigheterna eller regleringsorganen har separata årliga budgetar som ska offentliggöras.
5. Chefen för en nationell regleringsmyndighet eller ett nationellt regleringsorgan, eller medlemmarna i ett kollegialt organ som fyller den funktionen inom en nationell regleringsmyndighet eller ett nationellt regleringsorgan, kan endast avsättas om de inte längre uppfyller de villkor som krävs för utförandet av de uppgifter som i förväg fastställts på nationell nivå. Beslut om avsättande ska offentliggöras.
6. *[utgår]*
7. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns effektiva överklagandemekanismer på nationell nivå. Besvärsinstansen, som kan vara en domstol, ska vara fristående från de parter som berörs av överklagandet.

I väntan på utgången av överklagandet ska den nationella regleringsmyndighetens eller det nationella regleringsorganets beslut fortsätta att gälla, såvida inte interimistiska åtgärder beviljas i enlighet med nationell lagstiftning.

Artikel 30-a (ny)

- 1. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras nationella regleringsmyndigheter eller regleringsorgan vidtar lämpliga åtgärder för att förse varandra och kommissionen med den information som är nödvändig för att tillämpa detta direktiv, särskilt artiklarna 2, 3 och 4.**
- 2. När nationella regleringsmyndigheter eller regleringsorgan i en medlemsstat tar emot information från en leverantör av medietjänster inom sin jurisdiktion om att denne önskar tillhandahålla en tjänst som helt eller huvudsakligen riktas mot en publik i en annan medlemsstat ska medlemsstaten säkerställa att den nationella regleringsmyndigheten eller det nationella regleringsorganet i den medlemsstat som har jurisdiktion informerar den mottagande medlemsstatens nationella regleringsmyndighet eller nationella regleringsorgan.**
- 3. Om regleringsmyndigheten eller regleringsorganet i en mottagande medlemsstat skickar en begäran avseende verksamheten i en leverantör av medietjänster till regleringsmyndigheten eller regleringsorganet i den medlemsstat som har jurisdiktion över den leverantören, ska den sistnämnda regleringsmyndigheten eller regleringsorganet göra sitt yttersta för att behandla begäran inom två månader utan att det påverkar de strängare tidsfrister som är tillämpliga enligt detta direktiv. Regleringsmyndigheten eller regleringsorganet i den mottagande medlemsstaten ska vid förfrågan tillhandahålla all information till regleringsmyndigheten eller regleringsorganet i den medlemsstat som har jurisdiktion och som kan hjälpa den myndigheten eller det organet att behandla begäran.**

Artikel 30a²⁷

1. Den europeiska gruppen av regleringsmyndigheter för audiovisuella medietjänster (Erga) inrättas härmed.
2. Den ska bestå av företrädare för nationella regleringsmyndigheter eller regleringsorgan på området audiovisuella medietjänster. En företrädare för kommissionen ska delta i Ergas möten.
3. Erga ska ha följande uppgifter:
 - a) Erbjuder teknisk sakkunskap till kommissionen för att säkerställa ett enhetligt genomförande av den rättsliga ramen för audiovisuella medietjänster.
 - b) *[utgår]*

²⁷ *Skälen 36 och 37 ska ändras enligt följande:*

- (36) Erga har på ett positivt sätt bidragit till en enhetlig regleringspraxis och lämnat råd på hög nivå till kommissionen om genomförandefrågor. Därför måste Ergas roll för detta direktiv erkännas formellt och stärkas. Gruppen bör därför inrättas genom detta direktiv.
- (37) Kommissionen bör vara fri att konsultera Erga om alla frågor som rör audiovisuella medietjänster och videodelningsplattformar. Erga bör bistå kommissionen genom att erbjuda **teknisk sakkunskap och rådgivning samt genom att främja utbyte av bästa praxis, inklusive om uppförandekoder för självreglering och samreglering.** Kommissionen bör i synnerhet konsultera Erga vid tillämpningen av direktiv 2010/13/EU för att främja ett enhetligt genomförande. På kommissionens begäran bör Erga lämna **icke-bindande** yttranden om jurisdiktion, **om huruvida åtgärder som avviker från principen om fri mottagning är förenliga med unionsrätten samt om åtgärder mot kringgående av jurisdiktion.** Erga bör också kunna erbjuda teknisk rådgivning i alla regleringsfrågor som hör samman med ramen för audiovisuella medietjänster, inbegripet på området skydd av minderåriga och hatspråk samt **om innehållet i audiovisuella kommersiella meddelanden om livsmedel som innehåller mycket fett, salt/natrium och socker.**

- c) **Utbyta erfarenheter och bästa praxis avseende tillämpningen av den rättsliga ramen för audiovisuella medietjänster.**
- d) **Samarbeta och ge sina medlemmar den information som behövs för tillämpningen av detta direktiv, i synnerhet när det gäller artiklarna 3 och 4.**
- e) **När kommissionen så begär, yttra sig om de tekniska och faktiska aspekterna av de frågor som avses i artiklarna 2.5b, 3.4 och 4.4 c.**

4. Erga ska själv anta sin arbetsordning.

KAPITEL XII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 31

På områden som inte samordnas genom detta direktiv ska direktivet inte påverka medlemsstaternas rättigheter och skyldigheter till följd av gällande konventioner som handlar om telekommunikation eller radio- och tv-sändningar.

Artikel 32

Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 33

Kommissionen ska övervaka medlemsstaternas tillämpning av detta direktiv.

Kommissionen ska senast den [datum – senast fyra år efter antagandet] och därefter vart tredje år lägga fram en rapport om tillämpningen av detta direktiv för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

Kommissionen ska senast den [datum - senast åtta år efter antagandet] lägga fram en efterhandsutvärdering för Europaparlamentet och rådet, som vid behovs åtföljs av förslag för en översyn av direktivet, för att mäta dess verkan och mervärde.

Artikel 2

- 1. Medlemsstaterna ska senast den [datum – senast två år efter ikraftträdandet] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.**

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

- 2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.**

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande
